

Naar et saadant Bederlag for en Dags Arbejde til en Dyrlæge, kan jeg foreskive ærede Medlemmer om, at de, hvis deres Vædringsforslag bliver vedtaget, og vi saa om et Par Aar tales ved derom, ville sige: De havde dog Ret. Med disse Ord anbefaler jeg de af det Mindretal, hvortil jeg hører, stillede Vædringsforslag, navnlig dem, som jeg lægger særlig Vægt paa, nemlig Nummerne 1, 11, 38, 39 og 42.

Skriften: Jeg har bedt om Ordet paa det Mindretals Vegne, der har stillet Vædringsforslaget under Nr. 12, for at anbefale det til det ærede Ting. I Lovforslaget § 8, 6te Stykke staar der: „Forinden Medslagningen lader Politimesteren Dyrene taksere af tre af ham dertil udvalgte Mænd.“ Vi have ment, det var heldigt, at der blev udvalgt nogle Buerderingsmænd, hvoraf Sogneraadet for 3 Aar ad Gangen vælger den ene og saa en Suppleant ved Siden af ham, og de to andre skulle vælges i hvert enkelt Tilfælde, den ene af Politimesteren og den anden af Eieren. Vi have troet derved at kunne komme til en mere sikker Buerdering af Kreaturerne, idet vi troede i alle Tilfælde bedre at kunne saa sagkyndige Folk til det, og vi have troet, at det vilde være mere frit for Eieren, naar han kun selv havde udnævnt den ene Mand og havde en hjemlig Mand som den anden. Vi synes ogsaa, det maatte være rart for den vedkommende Politimester, naar han kommer derhen og skal lade Kreaturerne buerdere og se, at det gaar rigtigt til, at han da har Folk derhenne og ikke selv behøver at komme med dem. Vi mente, at det vilde være mere behageligt for ham at staa i den Stilling. Naar en Mand's Kreaturer blive satte under Tilsyn, saa indskrænker det offentlige Tilsyn og Myndighederne ham jo i en ubehagelig høj Grad, saa han ikke kan røre sig længere, end de ville, og vi have ment, at det for ham vilde være behageligt og formaalstjenligt, naar det blev vedspjæet i Loven, som her er antydet i Vædringsforslaget. Jeg vil anbefale ærede Medlemmer at stemme for Forslaget. — Jeg skal bemærke angaaende Vædringsforslagene, der ere stillede af det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen), at jeg ikke har noget særligt mod Vædringsforslagene

Nr. 1, 11 og 39. Vædringsforslaget Nr. 45 har jeg ikke været med til at tiltræde; men den ærede Ordfører har gjort opmærksom paa, at det er ved en Fejl, at jeg ikke er kommet med. Jeg skal ikke komme med flere Bemærkninger, men kun ledsage Lovforslaget med det Ønske, at det maa fremmes og blive til Lov og det en Lov, som vi kunne være tjente med fra alle Sider.

Judenrigsministeren (Fingerslev): Saa vel den ærede Ordfører (Dusen) som det ærede Medlem, der er Mindretallets meget ibrige Ordfører (Bertelsen, Hjørring Amts 5te Valgkreds), have lagt Vægt paa, at de Bestemmelser, der angaa Bekæmpelsen af Tuberkulose, ere bortfaldne, udtagne af Lovforslaget, og at man vilde søge og anden Vej at komme til en systematisk Bekæmpelse af denne Sygdom, og ærede Medlemmer mente, at det vilde lette Lovens Gang. Det haaber jeg ogsaa. Jeg skal nemlig gøre opmærksom paa, at i en Narvække have vi forhandlet om denne Lov, og det forekommer mig særlig takt, at Tiden med Hensyn til Sygdom eller Sundhed mellem Kreaturerne er saaledes, at der er al Opfordring til at søge at blive enig om denne Lov. Nogen større Banstielighed finder jeg maaske nok, at der er fremkommet i Nar end tidligere, særlig ved den store Iver, hvormed det ærede Medlem kæmpede for nogle Forslag, som vistnok kun til Dels kunne siges at være rigtige. Jeg skal for Resten erkende med det samme ærede Medlem, at Forhandlingen her i Salen har gjort nogen Nytte udad til; i Fjor har jeg nævnt, at jeg deri er enig med det ærede Medlem, idet man utvivlsomt er bleven skarper opmærksom paa Tuberkulosen og dens Fare og Betydningen for Omsætningen og selv noget kraftigere tager Bekæmpelsen i sin egen Haand. Det er det, jeg har anset over her og nævnt, at det ikke kan nytte, at vi gøre alting, naar Kreaturerne ingenting selv ville, og syge Kreaturer sælges lige saa godt som sunde. Saa længe Forholdet er saaledes, vil Lovgivningen intet kunne udrette ved at stride ind. Vi ere nu komne til noget bedre Forhold i den Retning, og saa meget mere Opfordring burde der være for Lovgivningsmagten til at saa denne Sag ført igennem.